

[Aksel Møller.]

ikke kunne gøre, hvis den højtærede minister var et ubeskrevet blad i denne sag og det parti, han tilhører, aldrig havde beskæftiget sig med disse problemer før. Men sandheden er, og den har den højtærede minister og hans parti med rette fortjent at få frem ved denne lejlighed, at som oppositionsparti vidste de meget vel, hvordan de ville lave lovene, og da vi skulle til valg, kunne de give fyldige redegørelser for, hvordan problemerne skulle løses. Det forekommer mig ikke uberettiget på baggrund af al den energi, der blev udfoldet dengang af ministeren og hans parti, at vi i al stilfærdighed gør opmærksom på, at vi dog måtte have lov at gå ud fra, at problemerne var overvejet og analysen gennemført. Men all right, det er altså svipset for den højtærede minister med disse analyser og overvejelser fra oppositionstiden.

Der foreligger altså ikke nogen lovforslag, og så er spørgsmålet, hvordan vi skal få dem frem, og hvor lang tid vi skal ansætte til behandlingen deraf. Når nu den højtærede minister igen i sin begrundelse for forsinkelsen taler om byggerytmen og om, at folk må vide besked i god tid, er jeg enig med den højtærede minister, men jeg kan ikke se, at denne sag overhovedet kan klares, uden at der på et eller andet tidspunkt må herske usikkerhed med hensyn til det finansielle grundlag for de planer, der ligger på tegnebordene i det givne øjeblik. Det er klart, at et sådant tidspunkt må komme, medmindre man simpelthen hører op med at beskæftige sig med enhver tanke om forandring i bygge Lovgivningen. Derfor tror jeg ikke, dette er nogen god begrundelse for en forlængelse af det omfang, som den højtærede minister søger.

Den højtærede minister har altså her i dag erklæret at ville fremsætte de efterlyste lovforslag inden samlingens slutning. Efter den nye grundlov slutter samlingen imidlertid ikke på samme måde som før, men vi er vel enige om, at det skal være, inden folketingets arbejde udsættes på grund af ferie. Det er nemlig meget vigtigt, for samlingen slutter vistnok først 1. oktober. Jeg går ud fra, at vi er enige om, at lovforslagene skal være fremsat, inden tinget tager ferie, så at vi kan få første behandling deraf og få nedsat udvalg, der kan beskæftige sig med proble-

merne i sommerens løb. Det ærede medlem hr. Søren Olesen vil således være beroliget med hensyn til folketingets arbejde i sommerperioden.

Men så er der spørgsmålet om, hvor lang tid tinget bør have til denne behandling. Jeg finder det meget betænkeligt at udstrække tidsfristen til 1. april 1955. Når den højtærede ministers forslag er gennemarbejdet og fremsat og vi oven i købet, hvis vi vil, i udvalget kan fremlægge de forslag, som boligministeriet udarbejdede i min tid, til sammenligning med den højtærede ministers forslag og vi har den brune betænkning, kan jeg ikke se rettere, end at vi har målt os selv en god tid ud ved at sige, at lovene skal være færdige den 1. januar 1955. Det er altså det synspunkt, som jeg vil foreslå at vi drøfter i det udvalg, der nu bliver nedsat. At tale om byggerytmer kan ikke få mig overbevist om, at man ikke lige så godt kan gøre lovforslagene færdige til den 1. januar 1955 som til den 1. april 1955.

Lorentzen: Jeg forlanger ikke, at den højtærede boligminister skal diskutere med mig eller folketinget, hvordan de lovforslag skal se ud, som den højtærede minister agter at fremsætte. Der er jeg fuldkommen inde på samme tankegang som den højtærede minister.

Jeg har givet udtryk for mit partis ønsker vedrørende denne lovgivning, således at de kunne indgå i den højtærede ministers overvejelser. Vedrørende kapitel VIII a. i byggestøtteloven har jeg måske udtrykt mig dårligt eller uklart, for her har ministeren misforstået mig. Jeg sagde, at jeg havde stor sympati for kapitel VIII a., men at jeg og mit parti ønskede, at det blev udbygget og anvendeligt for andet boligbyggeri.

Den højtærede boligminister har måske også misforstået mig på et andet punkt, fordi jeg ikke har udtrykt mig tilstrækkelig klart. Jeg mener, at også byggestøtteloven må stille mod en afvikling; det danske samfund kan i virkeligheden ikke i en lang årrække frem i tiden blive ved at bære en lånevirk-somhed på ca. 400 mill. kr. årlig. Der vil på dette punkt, højtærede minister, komme stærk modstand fra mit parti, for vi ønsker ikke et socialiseret boligbyggeri i Danmark med alle disse fonds, hvor der ingen fonds er, og vi ønsker også, at der bliver ført kon-